

Dosarul nr. 3ra-1069/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – I. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, N. Simciuc , I. Cotruță

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriMaria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Ministerul Afacerilor Interne în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Prituleac împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea refuzului ilegal cu obligarea recalculării vechimii de muncă cu avantaje,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 12 ianuarie 2016 Veaceslav Prituleac a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea refuzului ca fiind ilegal, obligarea recalculării vechimii în muncă cu avantaje (f.d.4-8, 44).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 1991 a fost angajat în cadrul organelor afacerilor interne ale MAI. În perioada de la 12 august 1991 până la 10 octombrie 2009 a activat în cadrul Izolatorului de detenție provizorie. Prin ordinul Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău nr.108 ef. din 02 octombrie 2009 a demisionat din cadrul organelor afacerilor interne cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI. Considerând că angajatorul nu a luat în considerație la calcularea vechimii în muncă prevederile Hotărârii Guvernului nr.78 din 21 decembrie 1994 și art.33 alin. (2) al Legii cu privire la sistemul penitenciar nr.1036 din 17 decembrie 1998, prin cererea din 02 noiembrie 2015, a solicitat să-i se comunice care este vechimea în muncă în cadrul MAI, să-i se recalculeze vechimea în muncă cu avantaje, eliberarea copiilor de pe materialele dosarului de pensionare, calcularea vechimii în muncă, comunicarea care este perioada de muncă în cadrul Izolatorului de detenție provizorie. În adresa avocatului său la 14 decembrie 2015 au

fost remise parțial actele solicitate, pârâtul lăsând fără examinare cerința cu privire la recalcularea vechimii de muncă cu avantaje pe motivul omiterii termenului de prescripție. Reclamantul menționează că, în toamna anului 2015 de la colegii de serviciu a aflat că beneficiază de dreptul la recalcularea vechimii de muncă două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului Escortă și Pază pentru perioada de activitate precum și în cadrul Izolatorului. Mai menționează că, pentru calcularea vechimii în muncă cu înlesnirile solicitate este necesar ca persoana să întrunească două condiții și anume: instituția în care persoana execută serviciul să fie o subdiviziune indicată în pct.8 a Hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 2008 și să-și exercite nemijlocit serviciul în închisori, izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, condiții pe care le-a întrunit.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016 a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Prituleac. (f.d. 78,83-87).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 s-a respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016. (f.d.103, 104-109).

La 04 august 2017 Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind tardivă și neîntemeiată (f.d.114-116).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele prezentate la cauză. Menționează că, Veaceslav Prituleac nu cade sub incidența prevederilor art.33, alin.2),3) al Legii cu privire la sistemul penitenciar nr.1036-XIII din 17 decembrie 1996, iar capătul de cerere cu privire la recalcularea vechimii în muncă cu avantaje este depusă tardiv.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 aprilie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 05 iunie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește (f.d.110).

În aceste circumstanțe recursul, după la data de 04 august 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Ministerul Afacerilor Interne indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat

circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentul la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Ministerul Afacerilor Interne și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari